

Novi svijet

ISSN 1331-226X Godina XLVIII. br. 10, listopad 2012.

Cijena 15 kn

Svjetlo
i vatra

Zajednički
život je
budućnost

IZ BUDIMPEŠTE SVIJETU

Nova evangelizacija

Ovaj mjesec donosi nam dva velika crkvena događaja. Papa Benedikt XVI. će 11. listopada otvoriti Godinu vjere, upravo na dan kada je prije pedeset godina započeo Drugi vatikanski sabor. U isto vrijeme otvara se i XIII. redovna biskupska sinoda (7.10.-28.10.), na kojoj će se raspravljati o novoj evangelizaciji za prenošenje kršćanske vjere. U pripremnom dokumentu Sinode piše kako se svijet mijenja vrtoglavom brzinom i Crkva uvijek ne uspijeva odgovoriti na sve izazove, no navode se i ohrabrujuća iskustva, proizšla iz baze Božjeg naroda.

Sveti otac na Sinodu je pozvao i predsjednicu Pokreta fokolara Mariju Emmaus Voce u svojstvu slušača. "Posebno smo osjetljivi na doživljaj crkvene kolegijalnosti na Sinodi, zbog karizme jedinstva koja je naša značajka", odgovorila je Maria Voce zahvalivši Svetom ocu na pozivu i povjerenju koje je očitovao njoj i čitavom Pokretu, a zajednicama Pokreta poručila je: "Evangelije mora biti naše odijelo. Pomožimo jedni drugima živjeti ga, kako bismo navještali da je Krist živ i tako omogućili da se i drugi susretnu s Njim prisutnim među nama po uzajamnoj ljubavi koja nas povezuje."

Od prosinca 2011. Maria Voce je savjetnica u Papinskom vijeću za promicanje nove evangelizacije.

U svojstvu slušača na Sinodi će sudjelovati još dvije članice Pokreta: Ernestine Sikujua Kinyabuum, docentica na Sveučilišnom institutu Maria Malkia u Lubumbashi (Demokratska Republika Kongo) i Gisèle Muchati, odgovorna za Nove obitelji u Siriji.

Đina Perkov

SADRŽAJ

2 RIJEČ ČITATELJIMA	18 Genfest-
Nova evangelizacija	ostvareno jedinstvo
3 RIJEČ ŽIVOTA	19 PAPA
Nastavnik	Libanon uzor suživotu
Živa voda	
Kratak put	
4 IZ ŽIVOTA	20 PRVI SVJEDOCI
Ljubav kao	IDEALA JEDINSTVA
društveno načelo	Svetlo i vatra
5 U DUBINU	22 DIJALOG
Zajednički život	
je budućnost	
6 NA CILJU	
Ususret Svjetlu	
7 SPECIJALNO	
Iz Budimpešte svijetu	
11 Poplave	
su nas ujedinile	
12 Gledajte gore	
14 Trenuci koji ostaju	
16 Dar Neba	
17 Znam zašto živim	

Mjesečnik Pokreta fokolara

godina XLVIII., br. 10 - listopad 2012.

Uredništvo i uprava: Novi svijet, Franje Račkoga 30, 48260 Križevci, tel.: (+385) 01 3691 290; fax: (+385) 01 3691 840; e-mail: novisvijet@novisvijet.net, web stranica: www.novisvijet.net, Izdavač i nakladnik: Djelo Marijino - Pokret fokolara; Glavna urednica: Đina Perkov; Uredničko vijeće: Đina Perkov, Sonja Eterović, Zdenko Horvat;

Tisk: FEROPROMS d.o.o., Zagreb. Godišnja pretplata 150 kn, za Europu: 33 EUR, za kontinent: 55 USD. Pojedinačni broj 15 kn. Uplate putem vašeg povjerenika ili na račun (kunski i devizni) Pokreta fokolara broj 2360000-1101456527

ZAGREBAČKA BANKA D.D., 10000 Zagreb, Paromlinska 2, Croatia, SWIFT CODE: ZABAHR2X, IBAN HR 91 2360000 11014 56527

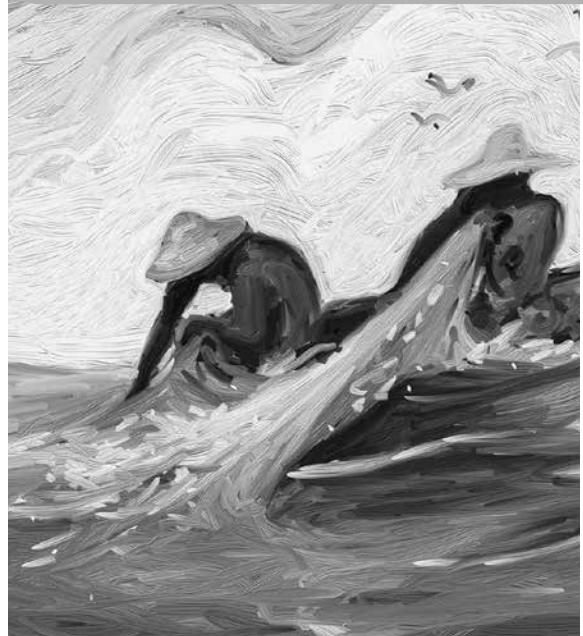
Pod poziv na broj upišite vaš evidencijski broj koji se nalazi u gornjem lijevom kutu listića s adresom. Osobe jednom preplaćene na Novi svijet dobivaju ga dok se ne odjave. Tko želi donirati bilo koji iznos za Novi svijet i tako pomoći onima koji nemaju mogućnost platiti preplatu, pod poziv na broj treba upisati 5500. Novi preplatnici koji još ne znaju svoj evidencijski broj upisuju pod poziv na broj 5000, a kopiju uplatnice moraju obvezatno poslati na uredništvo.

Tiskanje
ovog broja
započeto je
5.10.2012.

LISTOPAD 2012.

"**N**A TVOJU RIJEČ BACIT ĆU MREŽE."

(Lk 5,5)

poziv da baci mreže danju, u najnepovoljnije vrijeme. Međutim, izdignuo se iznad svoga razmišljanja i pouzdao u Isusa.

To je tipična situacija kroz koju je i danas svaki vjernik pozvan proći, upravo zato što je vjernik. Njegova je vjera na ispit u tisuće načina.

Hod za Isusom traži odlučnost, zalaganje i ustrajnost, dok u svijetu u kojem živimo sve poziva na opuštanje, na osrednjost i odustajanje. Zadatak izgleda prevelik, nemoguć i unaprijed neuspješan.

Potrebna je snaga da bismo nastavili, da bismo izdržali u okruženju, u društvu, s prijateljima, pred sredstvima priopćavanja.

S tom se teškom kušnjom treba boriti iz dana u dan ili još bolje, iz sata u sat.

Ali ako se s njom suočimo i prihvatimo ju, pomoći će nam da sazrijevemo kao kršćani, da doživimo kako su Isusove izvanredne riječi istinite, kako se njegova obećanja ostvaruju, kako se možemo uputiti u božansku avanturu mnogo ljepšu od ijedne što se može zamisliti, te postati svjedoci kako Bog ispunja svakim dobrom onoga tko ga slijedi. Dok je u svijetu život često tako skučen, plitak i neplodan, On daje stotstruko u ovome životu, uz život vječni. Tako se čudesan ulov ponavlja.

"Na tvoju riječ bacit ću mreže."

Kako provesti u praksi ovu Riječ života?

Tako da se i mi odlučimo za Petrov odabir: "Na tvoju riječ..." Uzdati se u njegovu riječ; ne sumnjati u ono što On traži, štoviše, temeljiti naše ponašanje, naše aktivnosti i naš život na njegovoj riječi.

Tako ćemo naš život zasnovati na onome što je najčvršće i najsigurnije. S divljenjem ćemo vidjeti kako On posreduje upravo ondje gdje ne staje svaka ljudska snaga i kako se život rađa tamu gdje je to ljudski nemoguće. ■

Nakon što je završio s podukom, Isus je, sjedeći na Šimunovoј lađi, njemu i njegovim drugovima rekao da bace mreže u more. Šimun je odgovorio da su se svu noć trudili i da ništa nisu ulovili, no potom je dodao: "Na tvoju riječ bacit ću mreže".

Tako su učinili i uhvatili su mnogo riba; mreže im se gotovo razdirale. Mahnuli su drugovima na drugoj lađi da im dođu pomoći. Došli su i napunili obje lađe, umalo im nisu potonule. Šimun je bio jako iznenaden, kao i njegovi prijatelji Jakov i Ivan, pa je pao do nogu Isusovih moleći ga da se udalji od njega grešnika. No Isus mu je rekao da se ne boji i da će od toga trenutka loviti ljude. Tada su Šimun, Jakov i Ivan postali njegovi učenici.

To je pričevanje o čudesnom ulovu koji simbolizira buduće poslanje apostola. Petrovo ponašanje je uzor ne samo drugim apostolima i onima koji će ih naslijediti, nego i svakom kršćaninu.

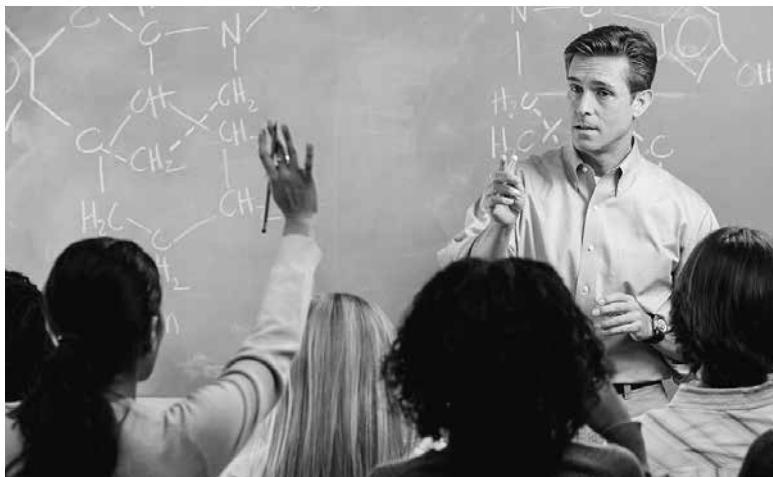
"Na tvoju riječ bacit ću mreže."

Kao stručnjak za ribolov Petar se nakon neuspješne noći mogao nasmiješiti i odbiti Isusov

Chiara Lubich

Napisana
1983.,
objavljena u
Riječi života
br. 1/1983.

Kratak put

"...jedna riječ, osmijeh ili mali znak solidarnosti. Svaka gesta ljubavi prema našem bližnjemu jest gutljač te vode..." To također znači imati hrabrosti promijeniti svoje planove. Izlazeći iz crkve, te sam večeri blizu autobusne postaje ugledala muškarca i stariju ženu, vjerojatno njegovu majku, kako mašu rukama moleći da ih netko preveze jer autobus nije prošao. Ni ja nisam imala auto, pa sam zamolila prijatelje da ih prebace. Nisu dobro govorili naš jezik, ali smo shvatili da trebajući u suprotnom smjeru od našeg. Bilo je kasno i imali smo mnogo razloga da ih ne odvezemo, ali već se bio spustio mrak, a cesta je bila opasna. Na sreću, prijatelji su velikodušni i zajedno smo ih odlučili povesti. Otkrili smo da su stranci i da starija gospođa ima srčanih problema. Put je bio kratak, samo 4 autobusne postaje, a radost velika, naša i njihova. ■

L. M.

Živa voda

Riječ života za rujan bila je vezana uz vodu. Podzemni spremnik vode u našoj kući bio je oštećen, a za popravak je trebalo izdvojiti 740 dolara.

Molio sam s vjerom Boga da mi pošalje neki dodatni posao koji bi mogao napraviti u kratkom vremenu. Pola sata kasnije pozvali su me iz jedne lokalne banke (nisu me zvali od siječnja) zbog hitne konzultacije i platili mi 800 dolara. Čak i malo više novca nego što mi je bilo potrebno! Razumio sam da je to bilo djelo Providnosti, a s ostatkom sam odlučio kupiti jedan mrežni uređaj za Internet u fokolaru, koji je bio oštećen.

Podzemni spremnik vode u našoj kući je već popravljen.

Moja bi obitelj mogla biti nekoliko dana bez vode, ali ne bi mogla preživjeti bez žive vode! ■

Alberto, Honduras

© Foto Tim Graham

Društvo se ne može održati bez pravednosti. Ipak u društvu je još vrjednija ljubav, koja nadilazi pravednost a ne poništava ju.

Pravednost utemeljuje društvo, ljubav ga hrani; jedna je mozak, druga je srce; jedna kostur, druga krv.

Rim je svojim pravom stigao daleko na civilizacijskom putu: "Daj svakome njegovo"; ali nije stigao gdje je stigao Krist koji reče: "Daj drugima i svoje".

Pravednost kaže: "Ne kradi tuđe". Ljubav nalaže: "Daj svoje onome kome treba". Pravednošću dajemo drugima što je njihovo; ljubavlju im dajemo i ono što je naše.

Stoga to nije samo obnova postojeće ili pretpostavljene ravnoteže, nego njezin porast i poboljšanje, prema pravičnosti do koje pravo ne stiže. Gospodar koji daje radniku dogovorenou plaću ostaje na pravednosti. Ali ako plaća koja je nedovoljna za obitelj doda više no što je dogovorenou, ulazi u ljubav. Ona ne oduzima, ali ova dodaje. U pravu, kako je kodirano i shvaćeno, može se umrijeti od gladi i napuštenosti; u ljubavi ne: sve dok ima nekoga tko jede i živi, on daje od svoga kruha i pomaže drugima. I dok snaga pravednosti hladno drži ljude na njihovom mjestu kao proizvode u kutiji, snaga ljubavi povezuje ih u obiteljsko zajedništvo, rušći pregrade i čineći da kruži toplina i osmijeh.

Kao ekspanzivna i kohezijska sila, bogatija i hranjivija od pravednosti, ljubav se ne zadovoljava da zadrži svakoga na njegovom mjestu u svijetu, ona teži da u svijetu stvori prostora za sve - jednu obitelj - uvijek otvorenu i spremnu stvarati izvore života i nade.

Stoga, dok se pravednost predstavlja s vagom u ruci i povezom na očima, ljubav ima dobro otvorene oči kako bi vidjela i tamo gdje pogled rastresenih i sretnih ne stiže; i ne mjeri ono što daje, i nudi pune ruke, ne razmišljajući previše o zasluga- ma čovjeka - brata kojem daje.

Ova služba - ovo žrtvovanje za braću, ovo prebacivanje naše sreće, naših snaga i naše krvi na njih, tako da naš život postane njihov život - po običaju je u kršćanskoj identifikaciji služba samome Kristu preko braće, a po povratnom djelovanju Mističnog tijela to je najistinska, naj-ilustrativnija služba samima sebi. Čuvamo naše

Ljubav kao društveno načelo

VRŠEĆI ANALIZU GLAVNIH VDOVA REVOLUCIJE KOJU EVANĐELE NOSI U DRUŠTVENI ŽIVOT IGNINO GIORDANI U OVOM ULOMku POKAZUJE LJUBAV KAO VELIKU DRUŠTVENU KREPOST

interese čuvajući interes drugih - služeći. Otac služi sinovima, građanin služi zajednici, svećenik služi vjernicima, tko naređuje služi onima koji izvršavaju, i tako dalje; a svima nam služi Krist koji daje život za sve.

Ta ljubav nastaje po redu milosti: ali se tamo ne zaustavlja. Kršćani smo, braća smo, u Crkvi smo, uvijek. Stoga je svako društvo, i civilno, i ekonomsko, ako ga tvore kršćani, uključeno u ovaj ciklus božanskoga i od njega ima koristi. Animirano ljubavlju, pojednostavljuje svoje ljudske probleme i pridonosi rješavanju vječnih problema.

To je ljubav viđena kao velika društvena krepst. A Krist je dužnik koji plaća sto za jedan. On može dati vječnost za malu, možda i prljavu papirnatu novčanicu. ■

**Ignino
Giordani**

Na slici:
Ignino Giordani

La società cristiana, Città Nuova, 2010, str.98-101.

Ususret Svjetlu

MILJENKO KATIĆ IZ SOLINA
U ZAJEDNIŠTVU JE PRONALAZIO
SVJETLO ZA ŽIVOT

**Andreja
Kadunc**

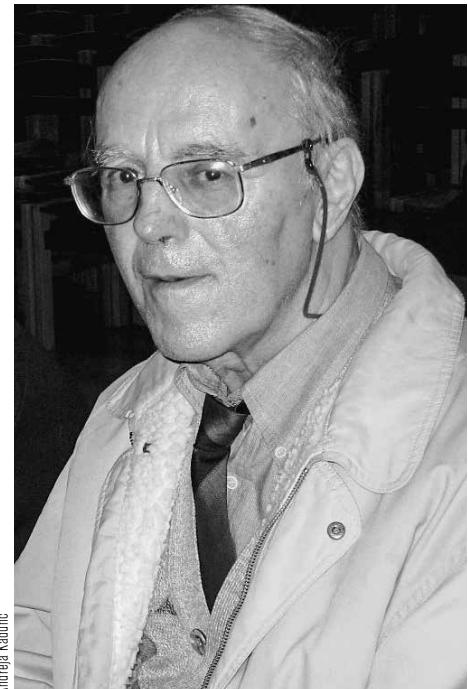
Miljenko Katić:
"Naš je život
svjetlucanje..."

Da naš život bude doista Život, nadvije se nad njega sjena križa, kao bolan i siguran put u Život bez kraja..." znao bi reći Miljenko. U toj se vjeri suočavao sa svakodnevnim životnim poteškoćama, a kasnije i s dugogodišnjom bolešću koja ga je sve više iscrpljivala, sve dok ga nije potpuno svladala i povela ususret Životu bez kraja, 3. rujna ove godine.

Rodio se 1935. godine. Djetinjstvo i mladost proveo je u Zagrebu, a odrastanjem je postupno izgubio vjeru i postao ateist. Tada je bio zagovornik istine i smatrao da ju treba prihvatiti kakva god ona bila. U traženju nekog životnog oslonca ponekad bi se u njemu pojavilo pitanje: "A što ako Bog postoji?" Za vrijeme jedne šetnje, naišavši na crkvu, nešto ga je privuklo i nakon mnogo godina ušao je u nju. "Ušao sam u drugačiji svijet koji nikada nisam pravo ni upoznao, ali bih ga morao upoznati ako želim biti pošten prema samome sebi i traženju istine", rekao je kasnije. Taj ga je korak doveo do odluke da i on s prijateljem počne pohađati vjerouau. Pred njim se počela otvarati posve nova, duhovna dimenzija života koja ga je sve više privlačila. To ga je potaklo da se upiše na studij filozofije kod isusovaca. Pored svega toga "moj je Bog ponekad bio dalek i hladan Bog filozofa i teško sam shvaćao da mi On može biti sve", govorio je.

Nekoliko godina kasnije sa suprugom Katicom nastanjuju se u Solinu. Obitelj, rođenje dviju kćeri, posao, sve to životu daje novu dinamiku. Pored toga osjećaju poticaj da se kao laici zauzmu u životu Crkve. Nešto kasnije susreću se s Pokretom fokolara i nalaze odgovor na duboku potrebu da daju svoj dio u Crkvi i društvu.

Na jednom marijapoliju Miljenko je snažno doživio jedinstvo: "Bilo je to ono što sam oduvijek želio. Moj individualni način razmišljanja dobio je novu dimenziju - zajedništvo u ljubavi. Obogatila me duhovnost zajedništva: biti različiti, a iz ljubavi graditi jedinstvo sa svima." Isus Istina, kojega je tražio cijeli život otkrio mu se u novoj duhovnoj obitelji u kojoj je jedini zakon uzajamna ljubav. "Želim da svaki dan moga života postane zraka svjetla za ljude oko mene", govorio je.

Andreja Kadunc

Osjeća Božji poziv da u Djelu Marijinu bude volonter. "U našoj skupini (nukleu) živimo duhovno i materijalno zajedništvo, uzajamno se obogaćujemo, proživljavamo radosti i probleme jedni drugih. U tom zajedništvu pronalazimo svjetlo za život."

Kao odgojitelj u muškom đačkom domu nastojao je graditi nove односе s kolegama, đacima i studentima s kojima je svakodnevno provodio velik dio vremena. Tako je osjetio poticaj da im daruje ono najlepše što ima: ideal jedinstva. Organizirao je različite susrete i slobodne aktivnosti zajedno s Mladima za ujedinjeni svijet. Često je to značilo ići protiv struje ustaljenog mentaliteta.

Darujući nam jednom iskustvo življene riječi, zaključio je: "Evangelje ima svoje putove dobra, a mi bismo htjeli dodati nešto svog egoizma. Zato je naš život svjetlucanje, jer ga na trenutak obuzima tama. Moramo dopustiti Riječi života da se utjelovi u nama i da naš život bude trag svjetla".

Vjerujemo da je Miljenko dostigao Život za kojim je težio i sada je svjetlo za mnoge. ■

IZ BUDIMPEŠTE SVIJETU

OVAJ INSERT Novoga svijeta posvećujemo desetom međunarodnom Genfestu, održanom nakon 12 godina, po prvi put izvan Italije. Bilo bi potrebno mnogo više prostora da bi se opisali događaji vezani uz ovo veliko okupljanje mladih, no vraćat ćemo se toj temi i u narednim brojevima.

Genfest je festival koji okuplja mlade sa svih strana svijeta da zajedničkim snagama pokažu svijetu kako u vrijeme kada samo okruženi problemima poput svjetskih ekonomskih kriza, crne kronike, siromaštva, bijede itd. još uvjek postoji radost života. Rijeke mladih ljudi ta tri dana su preplavile Budimpeštu. Bilo ih je iz cijelog svijeta, pa tako i iz Hrvatske iz koje su krenula tri puna autobusa. Jedan je prevozio polaznike iz kontinentalnog dijela Hrvatske, drugi putnike iz Dalmacije, a treći je krenuo u sitnim jutarnjim satima 1. rujna iz Osijeka.

Nakon (ne)prospavane noći u autobusu, 31. kolovoza oko 8 sati autobusom iz Dalmacije stigli smo u Budimpeštu, gdje smo najprije otišli u blizinu Arene koja je bila domaćin cijelog događaja da preuzmemu pripadajuće akreditacije potrebne za sudjelovanje na Genfestu. S tim akreditacijama, koje su ujedno bile propusnice za ulazak u Arenu ali i mogućnost besplatnog korištenja javnog prijevoza, krenuli smo prema smještaju koji se nalazio izvan grada, 30 km od Arene.

Slavlje naroda
ispred Arene
u Budimpešti
označilo
je početak
Genfesta

GENFEST

U programu
ispred Arene
mladi iz
Hrvatske
predstavili su
se s nekoliko
pjesama

Izložba i koncert

Nije bilo baš previše vremena za odmor jer se već u 16 sati na prostoru oko sportske dvorane otvarala izložba zemalja istočne Europe, a bilo je i raznih performansa i sportskih aktivnosti. Na štandovima su razne države izložile prepoznatljive simbole. Plesali su se tradicionalni plesovi, pjevale pjesme i svatko je zapravo na svoj način htio predstaviti zemlju iz koje dolazi. Među brojnim štandovima, našao se i hrvatski. Naši suputnici iz autobusa pripremili su nekoliko dalmatinskih pjesama koje su tog popodneva otpjevali ispred Arene. Uz to se na hrvatskom štandu moglo naučiti kako se vezuje kravata, uzeti turističke prospekte kao i kušati neke specijalitete.

Navečer oko 20 sati svi smo se uputili u Arenu na svečani koncert u izvedbi mladih s pet kontinenta. S nekoliko pjesama započeli su GenRosso koji su se netom vratili iz Kine i GenVerde. Puna dva sata su se prenosile pozitivne poruke, što su mlađi prepoznali i dakako zaplesali uz ritmove pjesama. U dvorani je vladalo opće oduševljenje.

Dozajemo da je ovaj dugo iščekivani Genfest započeo u stvari već toga jutra u mađarskom parlamentu, gdje je primljena međunarodna delegacija

mladih sudionika. Spomenimo i to da je večernjem koncertu prethodio pozdrav gradonačelnika Budimpešte Tarlósa Istvána i predsjednice generalne konferencije UNESCO-a Katalin Bogyay.

Svoju poruku s toplim pozdravima svim mlađima uputio je Papa Benedikt XVI. Osvrćući se na naslov Genfesta "Let's bridge" spomenuo je mostove na Dunavu srušene u Drugome svjetskom ratu. Potvrdio je kako se iz pepela toga strašnog sukoba rodila odlučnost da se izgradi mir na trajnim temeljima, a ta odlučnost će biti i temeljno nadahnuc osnivanja Pokreta fokolara. Potom je zaželio da ovaj predivan grad bude znak nade kako bi se svi nazočni mlađi nadahnuli i ponudili ruku prijateljstva onima koji dolaze iz drugih društvenih sredina i kultura, da bi se tako oblikovao zemaljski grad u jedinstvu i u miru, čineći ga u nekoj mjeri anticipacijom, odnosno prilikom nebeskoga grada koji ne poznaje granica. (Caritas in veritate, 7)

Izgradimo most

Drugi se dan Genfesta održavao u sportskoj arenii. Svjedočanstvima, glazbom, koreografijama, raznolikošću zvukova, boja i pokreta pratile se metafora izgradnje mosta. Toliko puta ponavljan moto "let's bridge" poprimao je sve veću dubinu.

Napravi predračun, prvi je korak u izgradnji mosta. Ima sukoba, priča Bassem iz Egipta o svom iskustvu nakon događaja na trgu Tahrir. Postoji i društvena isključenost, koju je istaknuo Plinio iz Brazila. Postoji i nasilje i poziv na osvetu... ali i suočavanje s problematičnim situacijama današnjice.

Uprilij ruke, kopaj u blatu, to je naredni korak. To doslovno mogu opisati mlađi iz Tajlanda svojim iskustvom pomaganja ljudima pogodenima poplavama u njihovo zemlji. Zalaganje se sastoji u tome da se krene ususret, osobno, situacijama ljudi u potrebi. O tome na drugi način pričaju Ricardo iz Čilea i mlađi iz Indonezije i Švedske.

Slijedi **postavljanje stupova.** Ovdje se govori o temeljima. Trenutak je da se oživi iskustvo Chiare Lubich kroz kazališni monolog i sintezu jednog njezinog izlaganja u OUN-u. Poruka je jasna: izbor Boga koji je Ljubav i koji nas potiče

da ljubimo. Zlatno pravilo izraženo u kršćanskim knjigama glasi: Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima (Mt 7,12). U drugačijim nijansama isto kažu sveti tekstovi drugih velikih religija. Potvrđuju to iskustva mlađih iz Indije, kršćana ali i hindusa, dvoje mlađih supružnika iz Švicarske, kao i životna priča Nachoa, mladića iz Argentine koji odlučuje napustiti obećavajuću karijeru nogometnika da bi odabrao život za druge. Odvažni su to odabiru, često protiv struje svijeta, ali uvijek nose puninu života.

Ostvarenje mosta je naredna etapa. Slika je to jedinstva koje prolazi kroz konkretne akcije u svim područjima svakodnevice. Ne zaboravimo glavno načelo što omogućuje da se luk mosta ne sruši: ljubiti i onda kada dođe bol. Oslikava to nekoliko mlađih Talijana zauzetih u jednom prihvatom centru za ilegalne imigrante, noseći sa sobom slike i glasove svojih prijatelja. Adhelard i Ariane iz Burundija čine nas dionicima svoga života u kampu bivših izbjeglica u predgrađu Bujumburae. A Kaye iz Filipina izlaže svoje teško iskustvo obiteljske podijeljenosti. Te priče još nisu doobile sretan ishod, ali življene u ljubavi omogućuju da se doživi punina života i u tim bolnim situacijama. Tako se stvaraju čvrsti temelji koji omogućuju da se prijeđe most, što je posljednja etapa ovog slikovitog hoda. Most će omogućiti otvaranje prema mnogim putovima. To zna Issa, kršćanin iz Nazareta, i Noura, muslimanka iz Jeruzalema. Okupljaju se redovito, zajedno s drugim mlađima kršćanima, muslimanicima i židovima, kako bi produbili uzajamno poznavanje i molili za mir.

U pjesmama se nerijetko mogao čuti slogan ovogodišnjeg Genfesta "Let's bridge", što bi u prijevodu s engleskog značilo "Sagradićmo mostove". Upravo je to i bio cilj i glavna poruka ovogodišnjeg Genfesta. Graditi mostove između ljudi, praštati i sagraditi most uzajamne ljubavi. Program su vodili troje simpatičnih voditelja i to na trima različitim jezicima. Dva voditelja su pričala talijanski i mađarski, dok je voditeljica pričala engleski. Prijevod su sudionici Genfesta pratili na radiju, svatko na

jednom od 26 jezika, a hrvatski su prijevod slušali i mlađi iz Bosne i Hercegovine, Srbije i Makedonije.

Svečani trenutak Genfesta bio je službeni početak United World Projecta (Projekt ujedinjeni svijet) te osobno i zajedničko prianjanje mlađih koji žele raditi ozbiljno. Projekt ima cilj isticati i promicati bratstvo koje ostvaruju pojedinci, skupine, države, osnivajući međunarodnu promatračnicu priznatu od OUN-a. Peticija se može potpisati na Internet stranici: <http://petition.unitedworldproject.org/>

Mlađima se obratila i Maria Voce uputivši im izazov: "Gledajte gore! Gledajte daleko i tamo ćete naći siguran oslonac!" (cijeli govor na str. 12-13)

Velika je bila radost 12.000 mlađih po izlasku iz dvorane, kada smo se svi zajedno uputili u povorku gradom, a cilj je bio doći do Lančanog mosta, gdje se trebalo održati street flash mob, tj. zajednička koreografija, jednostavna, ali s vrlo jasnom porukom. Pri izlazu iz Arene svi smo dobili šalove u različitim bojama, svatko svoj, na koji smo trebali napisati jednu rečenicu, svoje ime ili neku poruku. Na mostu smo na poklik "go" voditelja trebali podići šal u zrak, prestala bi glazba i to bi trajalo ok 30 s, a potom bi se glazba nastavila i za vrijeme glazbe bi sudionici Genfesta razmjenjivali šalove tako da su šalovi s porukama kružili od jednoga do drugoga. Bio je to najinternacionalniji flashmob

Povorka mlađih kreće ulicama Budimpešte prema Lančanom mostu gdje je ostvaren najinternacionalniji street flashmob u povijesti

GENFEST

© Foto: CSM (2)

u povijesti. Radost, slavlje, zbrka, a onda opet "stop" i širenje šalova, otkrivanje dara koji mi je Bog dao, kako se izrazila jedna djevojka, sva u suzama, dok je čitala svoju poruku: "Bog te ljubi neizmjerno". "Danas se počinje živjeti za mir", čitamo na drugom.

Gledajući ova lica, ima se razloga ozbiljno povjerovati. Budimpešta će možda moći u svojoj povijesti zabilježiti ovu neuobičajenu i nenasilnu revoluciju koja je započela odavde.

Po završetku street flash moba, podzemnom željeznicom smo se vratili prema Areni gdje nas je dočekao naš autobus i vratio k smještaju.

Molitva za mir

Završnog jutra 2. rujna na Trgu sv. Stjepana u centru grada misno slavlje za mlade katolike predvodio je nadbiskup Budimpešte kardinal Peter Erdö. Mladi pripadnici drugih crkava slavili su svoje liturgije u njihovim bogomoljama, dok je za 160 muslimana, budista i hinduista bio spreman njima primјeren prostor. Na kraju smo se okupili svi zajedno za trenutak šutnje i sabranosti za mir – time out.

Naredni sastanak je u Rio de Janeiru. S pozornicu su dva Brazilca pozvala na Svjetski dan mladih 2013. Odlazimo odlučni graditi odnose bratstva među pojedincima i skupinama, u 104 zemlje iz kojih smo došli. Iz Budimpešte svijetu!

Nakon ručka i kratkog razgledanja grada mi iz dalmatinskog autobusa, već pomalo umorni, krenuli smo natrag. U autobusu nije mogla izostati pjesma, a sudjelovali smo i u tzv. "radio emisiji" pričajući svoja iskustva i dojmove s Genfesta. U ranim jutarnjim satima svatko od nas je stigao s nekom novom porukom u svoj grad, mjesto i obitelj. Po riječima mnogih, ovo je bilo predivno iskustvo koje zasigurno nikada nećemo zaboraviti. Let's bridge!

Na putu prema Budimpešti

Četiri autobusa mladih iz Italije (iz Firence i Milana) na putu za Budimpeštu provelo je u Hrvatskoj, u gradiću Faro u Križevcima, jednom od 33 gradića svjedočanstva Pokreta fokolara. Osim što su upoznali stanovnike gradića, njihov život i djelovanje, u tri dana svoga boravka posjetili su Zagreb, Plitvička jezera, jezero Čabradi u okolini Križevaca i Varaždin. Evo što su nam napisali domaćini iz Varaždina:

"U vrijeme Špancifesta 28. kolovoza mladi iz župe Sv. Josipa s mladima iz župe Kneginec, primili su 80-tak mladih Talijana iz Milana i okolice. Nakon dobrodošlice i osvježenja slijedio je kratki program s osobnim svjedočanstvima.

Potaknuti geslom "let's bridge" i sami smo odlučili graditi mostove i povezati se međusobno. Našim smo gostima poklonili dva velika papirnata broda s našim imenima da i mi, barem na ovakav način, možemo s njima oputovati na Genfest.

Svetu misu, na kojoj su sudjelovali mladi iz Milana, Varaždina i Kneginca, predvodio je župnik Ivan Žmegač. Ovaj u cijelosti jedinstven susret potaknuo je mlade i sve one koji se tako osjećaju na zajedništvo i jedinstvo u Kristu. Tome su pridonijele voditeljice zborova mladih Ivana Kolarić i Mirela Slunjski, vrijedne prevoditeljice, vlč. Ivan Žmegač i članovi Pokreta fokolara iz Varaždina."

Po povratku iz Budimpešte Marco iz Milana nam je napisao: "Naš prolazak kroz vašu zemlju i susret sa svakim od vas bio je čvrst temelj za izvanredan Genfest... Sakupljamo neočekivane plodove..." ■

Ivana Čćimir, Maddalena Maltese

Poplave su nas sve ujedinile

SVJEDOČANSTVO SAMA,
BUDISTA IZ TAJLANDA
ISPRIČANO NA GENFESTU
U BUDIMPEŠTI

alessioletizia.blogspot.com

Mlade za ujedinjeni svijet upoznao sam preko jednog prijatelja, također budista. Živeći s njima, video sam da možemo biti doista braća, iako pripadamo različitim religijama.

U listopadu prošle godine moja je zemlja bila pogodžena velikim poplavama. Šteta je bila ogromna, neprocjenjiva. Bit će potrebno puno vremena da se vrati sve ono što je izgubljeno: kuće, tvornice, cijela sela i gradovi nekoliko su mjeseci bila pod vodom.

Ova je strašna nesreća istodobno dovela do velike solidarnosti u cijelom tajlandskom narodu. Bila je to neočekivana pojava. U zemlji su dugo vremena vladale političke borbe, bilo je i nasilja, osobito u vrijeme izbora. Možda se sjećate pucnjave, vojnika i mrtvih na ulicama. Međutim, poplava nas je sve ujedinila.

Poplava je pogodila i mene osobno. Voda je noću preplavila ulicu u kojoj stanujem. Živim u zajedničkom stanu i nisam imao puno toga za izgubiti. A mnogi su izgubili život pogodjeni strujnim udarom. Svi su bježali ne bi li se spasili. I ja sam pobegao i otišao

sam u jedan centra za prihvat, gdje sam se dao na raspolaganje. Susreo sam se s mnogo osoba, kako starijih tako i djece. Neki su napustili svoju kuću samo s odjećom koju su imali na sebi, jer ništa nisu mogli ponijeti. Neki su bili pod šokom, drugi ozbiljno bolesni. Bio je to stravičan prizor!

Zajedno s Mladima za ujedinjeni svijet koji su me došli posjetiti u kamp nastojali smo pružiti materijalnu pomoć, ali i uliti odvažnost osobama koje su bile obeshrabrene. Tako smo pomogli dijeliti hranu i igračke djeci i počeli smo se igrati s njima. Ukratko, to je značilo s mnogima podijeliti očaj!

No, najhitnije je u tom trenutku bilo spasiti glavni grad Bangkok od poplave. Studenti i mnogi drugi su se dali na posao kako bi ojačati nasipe kanala i rijeka ili izgradili prepreke kako bi usmjerili vodu koja je nadirala. I mi smo otišli puniti vreće pijeskom koji su dovozili veliki kamioni. Dan i noć radili smo u blatu bez predaha. Pijesak je bio prljav i jako je zaudarao. Rad je bio iscrpljujući, a morali smo i preskakati obroke kao i satove sna. Bila je to prava borba s vremenom. No upoznao sam mnogo prijatelja i svi smo se međusobno pomagali.

Odjednom sam osjetio da nemam više snage, ali ideal ujedinjenog svijeta i moji prijatelji koji su bili uza me, podržali su me. Tako smo uspjeli izgraditi ili popraviti rubove kanala sprječavajući da se vode sruče na Bangkok. Na kraju je poplava prošla, ali je ostala radost što smo se darovali za izgradnju solidarnijeg svijeta i što smo izgradili mnoge odnose prijateljstva i bratstva. ■

Sam

U listopadu
prošle godine
Tajland su
pogodile velike
poplave

GENFEST

Maria Voce
pozdravlja
mlade u
sportskoj
Areni

Putujući svijetom upoznala sam jučerašnje i današnje mlade. Vidjela sam kako se mijenjaju socijalni uvjeti u kojima žive; vidjela sam raspadanje mnogih sigurnih uporišta; vidjela sam patnju jer ne mogu naći posao, jer više ne mogu imati vremena i mjesto za okupljanje osim u bučnim diskotekama ili uz buku ludih utrka na motociklima... Sve se brzo razvija i stalno mijenja, pa izgleda nemoguće uhvatiti se za držać koji ne popušta ili se popesti na stubu koja ne podrhtava. Osjetila sam kako raste generacija koja se boji. Boji se zavaravanja i razočaranja, da će nešto dati i ostati praznih ruku; samoće usred mnoštva.

No susrela sam mnogo mlađih, a među njima su i mnogi od vas, koji usprkos svemu tome znaju da su za izgradnju ujedinjenog svijeta potrebne nadasve osobne promjene, dakle radikalna opredjeljenja. I čine ih. Otkrivajući se braćom, bliskom i solidarnom, usprkos i možda zahvaljujući svojim različitostima, izgrađuju prave prijateljske odnose; tamo gdje se nalaze rješavaju teške situacije; mijenjaju ozračje oko sebe polazeći od svakodnevnih gesta, sazrijevajući i rastući u njima, u odgovornostima koje preuzimaju, sposobni iz dana u dan reći 'ne' i 'da'.

Upravo ovoj generaciji, koja mi sada uzima srce, želim pomoći uzdignuti pogled u visine.

Da, kažem svima vama: gledajte gore! Gledajte daleko, tamo ćete naći sigurno uporište. Gledajte u ljubav koja je Bog. On vas jedini neće razočarati. U radostima i bolima samo će

© L'Espresso

Gledajte gore

PORUKA MARIJE EMMAUS VOCE
MLADIMA NA GENFESTU U BUDIMPEŠTI

On dati čvrstoću vašemu životu. Mogu doći i oluje, ali neće ni okrenuti onoga tko se opredijelio ostati s njim, na njegovoj strani. Stinite na njegovu stranu, nastojte gledati stvarnost i svijet njegovim očima, pa ćete biti postojani stupovi novih mostova po kojima ćete hodati sigurni i sretni, a mnogi će vas slijediti.

I ne bojte se! Budite ono što jeste i uđite osobno u društvo, dajući na raspolaganje velikima i malima vašu osobnost, vaše znanje i vaše talente. Vaš doprinos je jedinstven, neponovljiv, drugačiji od doprinosa odraslih.

Ja, mi, naraštaj koji vam prethodi, gleda vas s povjerenjem zbog onoga što jeste i što činite. Imajte i vi isto povjerenje.

Problemi svijeta što nas okružuje za nas su potrebe kojima treba udovoljiti, pitanje pravde, istine, ljubavi. U idealima koje ste danas podijelili i u snazi koju ste danas doživjeli tražite sve odgovore. Pонудите ih velikodušno, počevši od toga da uložite svaki napor kako

bi se ostvarili veliki i lijepi projekti što ste ih pokrenuli, koji mi se sviđaju.

Sada ste pozvani istrošiti se za nešto neizmjerno, ostavljajući za sobom nešto besmrtno.

Zato treba odmah prijeći na djela, krenuti bez čekanja i zaustavljanja.

Genfest u svojoj ljepoti i veličini malo je u usporedbi s potrebama čovječanstva. Što je 12 tisuća mlađih u odnosu na oko 2 milijarde mlađih u svijetu? Pa ipak, ako se promijeni srce nazočnih, svijet će se početi mijenjati. A srce se mijenja ako dopusti da ga prožme jedina vrijednost koju svi mlađi cijelog svijeta prepoznaaju kao najvažniju: ljubav! Zato počnite ljubiti konkretno.

Prvi korak nisu velike akcije, nego mali čini ljubavi. Oni život čine velikim, imaju moć mijenjati svijet i utjecati na društvo. Bez bojazni da moramo učiniti tko zna što, približimo se osobi koja prolazi pored nas. To znači ljubiti blagajnicu u samoposluži, pobrinuti se za siromaha koji od nas nešto traži, naučiti pospremiti krevet iz ljubavi prema sustanaru, oprati suđe iz ljubavi prema onome tko će kasnije iz njega jesti...

I ne dopustite da danas izgrađeni mostovi nestanu.

Prvi je most izgrađen upravo među svima vama. Popeli ste se na njega i sigurno više ne želite sići. zajedno ste izgradili djelić ujedinjenog svijeta i svatko sada u sebi nosi snagu ovoga iskustva, bilo da je već prije u njemu sudjelovao ili ga je susreo tek danas. Sada je to nešto novo!

Tako iz ove sportske Arene može krenuti jedinstvena rijeka ljubavi.

Maksimilijan Kolbe, veliki svjedok ljubavi koji je u koncentrijskom logoru dao svoj život umjesto zatvorskog kolege, govorio je: "Samo je ljubav kreativna".

A Chiara nam je ponovila da je u svijetu potrebitno više duše, više ljubavi. Mi to trebamo nositi.

Stoga, hrabro, svi sjedinjeni u ovoj predivnoj avanturi!

Maria Emmaus Voce

Nova faza za Pokret

Iz intervjua s Marijom Voce

Međunarodni Genfestovi do sada su se uviјek održavali u Rimu. Sadrži li neku poruku odabir jednog srednjeeuropskog grada?

Naravno, vrlo snažnu! Ovo je nova faza za Pokret, kada se osjeća potreba da svi zajedno otkrijemo bogatstva i osobitosti što ih u globalnom koncertu može ponuditi svaki pojedini narod i svaka zemlja. Odabir je pao na Mađarsku iz više razloga, među kojima je i to što je ovdje 2006. bila jedna velika manifestacija Pokreta i pritom smo naišli na vrlo lijep prihvati i otvorenost kao i uspjeh susreta. I sada su nas vrlo srdačno dočekale institucije i civilno društvo, na čemu smo duboko zahvalni. Ovoga puta mlađi imaju prigodu doći u kontakt s jednom novom kulturnom, društvenom i političkom stvarnošću. Uz to, Mađarska a osobito grad Budimpešta, imaju u DNK svoje povijesti traženje jedinstva u različitosti. Budimpešta je grad-most u pravom smislu riječi. Mislim da je ovaj okvir prikladan da se odavde i danas uputi poruka mogućeg bratstva, očuvajući bogatstva svakoga.

Kakvu novost

predstavlja ovaj Genfest za Pokret?

Jedna od značajki ovoga Genfesta je i to što je dao novi impuls uzajamnom povjerenju i komplementarnosti među generacijama, što nas ima mnogočemu naučiti. No prave konkretne rezultate moći ćemo vidjeti kroz realizaciju predstavljenih projekata.

Mogu reći da mi ovaj Genfest ostavlja u srcu veliku radost i nadu jer sam vidjela radikalnost i konkretno zalaganje ovih mlađih. S velikim su sudjelovanjem i zalaganjem prihvatali poziv da ciljaju visoko, da budu na strani Boga i da dadu svoj nezamjenjivi doprinos društву riskirajući sve, počevši konkretno ljubiti svakoga bližnjega bez čekanja. Njihov je radostan prolazak pretvorio Budimpeštu u grad osmijeha i mnogi su to primijetili i to su cijenili i sa zahvalnošću su se priključili njihovom mimohodu, ponosni što su ih primili i podržali.

Njihov povratak u razne zemlje donijet će novi val ljubavi i radosti čitavom svijetu.

(Tünde Lisztovszki/Magyar Kurir)

Trenuci koji ostaju

GENFEST JE OSTAVIO SNAŽAN PEČAT U SRCU SVAKOG SUDIONIKA. ○ TO ME SE PRIČALO U POVJERENJU, JAVNO U AUTOBUSIMA ILI SE PISALO I SLALO ELEKTRONSKOM POŠTOM. DONOSIMO NEKOLIKO DOJMOVA MLADIH IZ HRVATSKE I BOSNE I HERCEGOVINE

Bina Perković (2)

Ovo mi je prvi Genfest, vjerujem nikako posljednji. Na kraju dana smiješak i radost nisam uspjela sakriti... još uvijek sam mislima tamo. Jako, jako, jako dobro!

Lucija

Imala sam sreću ne samo sudjelovati već i animirati mlade za genfest u Budimpešti. Budući da u našem Đakovu mlađe generacije gotovo ništa ne znaju o Pokretu fokolara i o genfestu, nas nekoliko već od zimusu zauzeto smo to promicali. Trudili smo se doći do mladih i pozivati ih na genfest na mnogo načina: osobno, preko facea, preko vjeroučitelja i župnih obavijesti... U Budimpešti smo mogli doživjeti predokus Neba. Hvala Bogu! Prvi dojam jest doživljaj samog grada sa lijepim i velikim građevinama i mnogobrojnim mostovima. Ono što čovjek najradije pamti jesu susreti. Tako ćemo i mi pamtiti srdačan doček naših prijatelja iz Križevaca i Zagreba, koji su nas radosno i prijateljski dočekali

te nas poveli do sportske arene, gdje se odvijao program. Ulazak u arenu osvijetljenu reflektorima različitih ugodnih boja i prepunu mladih ljudi ostavio je na mene neizbrisiv dojam. Imala sam osjećaj da ulazim u nebo. Ipak, najsnažnije od svega doživjela sam svjedočanstva mladih ljudi, iz čijih se riječi, pjesme i pokreta moglo osjetiti da su se u svom životu dali voditi Božjom riječu i da je Bog po njima činio velika djela.

s. Meri

Bilo mi je fantastično, izvanredno, neopisivo, iznenadujuće, neprocjenjivo, jedinstveno, neponovljivo... Ma joj, sve te riječi svejedno nisu dovoljno precizne... Nisam znala što me očekuje, jer nisam poznavala rad fokolara. Svaki put kad ugledam sombrero u sobi prisjetim se svega, i drago mi je što imam tako vrijedan i dragocjen podsjetnik na sve ovo...

Josipa

Muslim da se ne može zaboraviti doživljeno na Genfestu u Budimpešti! Po vanjskoj formi i organizaciji fascinira razina na kojoj se susret odvijao. Predivno. Kako je to moguće?! Ovakvi trenuci ostaju, jer su autentični, odišu onima koji su nam darovali sebe, svoja iskustva, svoje srce. Ideja, program, cilj djelovanja, način. Način života. To je nešto novo, svježe, oduševljavajuće. Srce Evanđelja za vrijeme u kojem živimo.

Mario

Jako je lijepo vidjeti puno različitih naroda na jednom mjestu, jer je različitost ta koja obogaćuje. Pogotovo mi se dojmio slogan "Let's bridge" jer most i jest simbol spajanja, a ta savršena organizacija završila je bez ijednog incidenta...

Nea

Na hrvatskom
štandu ispred
Arene bilo je
uvijek živahno

Najbolji dio je bilo upoznavanje i komuniciranje s ljudima iz drugih država pa čak i kontinenata. Iako smo svi tako daleko odrasli, u drugačijim uvjetima i kulturama, svi smo se tu pronašli i međusobno prihvatali stvarajući toplu i ugodnu atmosferu.

Arnela

Svidjela mi se Budimpešta kao grad, svidjelo mi se što je Genfest bio тамо под izvanrednim i simboličnim motom "Let's bridge" i što smo imali fantastičan program!

Put kroz Budimpeštu, od arene do mosta, koliko god bio naporan, bio je inspirirajući i pokazao je da kada svi vjeruju u neku plemenitu ideju harmoniji među ljudima nema granica!

Minja

Upoznao sam nove prijatelje, naučio nešto o drugim religijama i kulturama. Toliko je mlađih došlo s jednim ciljem, a to je s ljubavlju graditi mostove. Druženje, zajedništvo su neke od stvari koje su nas impresionirale i dale motiv da te iste stvari primjenjujemo u našim životima. Ilija

Velika mi je radost i čast što sam imala priliku sudjelovati na ovom veličanstvenom Genfestu! Drago mi je da sam svim osjetilima doživjela tu pozitivnu atmosferu koja je proizašla iz dobranjernosti sudionika ovog događaja.

Ni u jednom trenutku mi nije bilo dosadno, stvarno sam oduševljena. Bila mi je najbolja ta šetnja jučer.

Ovo stvarno ispunja čežnju i daje smisao životu.

Biti okružena ljudima iz cijelog svijeta, stvarno je super osjećaj. Najviše mi je ostalo kad smo svi pozdravljali kad je došla predsjednica, svi smo se digli na noge i s tolikim oduševljenjem je dočekali, da je to stvarno bilo nešto.

I dalje nastavljamo graditi mostove svatko u svojoj sredini. Idemo dalje! Sutra nastavljam graditi mostove u svom vrtiću, s djecom, roditeljima, kolegama, sad već razmišljam kako. ■

Imala sam mogućnost sudjelovati na susretu za međuvjerski dijalog: izgradilo se vrlo snažno jedinstvo među nama. Jedan je mladić - budista rekao: ako to jedinstvo prenesemo na barem 5 ljudi, zavladat će mir u svijetu. Evo nam zadatka.

Samira

Bio sam u napasti da je sve to utopija, ali video sam da je Gospodin govorio kroz ove dane. Jedinstvo je moguće u Bogu jer je Krist molio Da svi budu jedno. Za gradnju mosta potrebno je znati što nadići, što mi prijeći da idem drugima ususret. To je gotovo uvjek strah da je drugi čovjek neprijatelj. Ovdje sam video da je moguće da drugi nije neprijatelj nego je brat. Stvarno je moguće: ovaj će susret donijeti plodove. Meni se čini da je ključni problem današnjeg čovjeka strah od drugog čovjeka, a u stvari svaki je čovjek potreban samo ljubavi. To je život, živjeti u ljubavi sa svojim bližnjima. Došao sam ovdje ne očekujući ništa, a sada nosim odavde ovu uspomenu u srcu: postoji mjesto gdje nitko nikom nije neprijatelj. Mir je jači od mržnje.

Dio sudionika
iz Hrvatske i
BiH na trgu
sv. Stjepana
u središtu
Budimpešte

Moga brata i mene svećenik je pozvao da sudjelujemo na Genfestu u Budimpešti. Već neko vrijeme poznajem zajednicu Djela Marijina, pa sam s radošću počela razmišljati o mogućnosti da idemo na taj susret. No, ubrzo sam uvidjela da to neće biti izvedivo zbog finansijskih razloga. Naime, naša obitelj ima mala primanja od poljoprivrede, a ni brat ni ja nismo zaposleni; tu je još i neki kredit koji treba vraćati. Odlučila sam poslati svog mlađeg brata, jer sam smatrala da je to njemu potrebnije i korisnije. Svećenik mi je javio da se spremam, a finansijsku stranu ćemo već riješiti. Rekao mi je i da pozovem svoje prijatelje, jer će to biti veliki događaj koji se ponavlja svakih pet godina.

Razgovarajući sa svojom tetom ispričala sam joj našu situaciju, na što mi je ona rekla: "Ja bih ti rado pomogla, ali i sama znaš da nemam mogućnosti!" No, moja je teta žarko željela da brat i ja idemo na Genfest. Nakon nekog vremena nazvala me je telefonom i rekla: "Danijela, spremaj se za Budimpeštu, novac ti šaljem po mojem bratu!" Upitah je: "Pa, odakle ti novac kad si mi nedavno sama rekla da ga nemaš? Nije ti valjda pao s neba?" "E, da znaš da ja pao s neba", odgovori teta te mi ispriča kako je došla do novca koji će mi omogućiti da s bratom idem na susret u Budimpeštu: "Znaš da imam ključ od crkve Mučeništva sv. Ivana Krstitelja, jer se brinem za njezino uređenje. Otišla sam u crkvu i pred svetohraništem žarko molila da Isus učini nešto i riješi vaš problem. Kad

Dar neba

MNOGI OD GOTOVO DVJESTO
SUDIONIKA IZ HRVATSKE MOGLI
BI ISPRIČATI PRIČU POPUT OVE

sam izlazila iz crkve, približila mi se jedna žena, koju jedva po viđenju poznajem, i dovikne mi: "Za pola sata doći ću k tebi!" Bilo mi je malo čudno što ta žena treba mene. I zaista, za pola sata dođe ta žena, pruži mi svotu novca i reče: "Ne znam zapravo zašto ti to dajem, ali sam sigurna da ti znaš dobro kome to treba dati!" i ode. Trnci su me prolazili dok sam to slušala i na kraju zaključila: "Sada sam sigurna da me Isus zove na susret mladih!" i počela sam sa bližim pripravama za putovanje.

Sjetila sam se svećenikovih riječi da pozovem svoje prijatelje i da se radi o velikom događaju za mlade, pa sam pozvala Martinu i njezinu sestraru Anu Mariju. One su se također oduševile, no i one su imale isti finansijski problem kao i ja. Kad sam tojavila svećeniku, on mi je rekao: "Neka se samo pripremaju, a finansijsku stranu će već netko riješiti!" Tako smo radosni nastavili sa pripremama, koje su uključivale i registraciju automobila kojim smo planirali putovati do Osijeka, jer nam je to jeftinije. Dva sata prije nego što smo trebali krenuti, stigli smo s registriranim automobilom kući i počeli brzo pripreme za putovanje. Tako smo se pridružili ostalima iz virovitičkog kraja i u subotu 1. rujna u ranim satima krenuli iz Osijeka prema Budimpešti.

Svoja iskustva i dojmove, koji su predvini, pričali smo u ponedjeljak, 03. rujna na susretu zajednice Djela Marijina u Virovitici. U svemu sam osjetila Božju ljubav i njegovu blizinu, posebno kada je rješavao sve prepreke koje su nadolazile u pripremi na Genfest. Zahvalna Bogu na lijepim iskustvima koja sam doživjela na susretu, zahvaljujem i onima koji su mi omogućili da ga ostvarim. ■

Danijela T.

Đina Perkov

© Foto CSC

Znam zašto živim

ISKUSTVO SVOGA PUTA PREMA SMISLU
ISPRIČALA JE ELENA IZ ITALIJE

sam bila raskinula s jednim važnim odnosom, drugi mladići koje sam upoznala nisu bili iskreni sa mnom, a zatvorila se i jedna škola u koju sam se željela upisati. Više puta sam se pitala: "Ako moram prihvati život i bez te dvije jedine stvari koje su za mene uvijek bile sve... kakvog onda smisla ima moj ostanak ovdje?" Marijapoli je bio izvanredno iskustvo: meditacija, molitva i naravno duhovnost. No, nadasve, tamo su svi živjeli kako sam ja osjećala da želim živjeti, dijeleći kako sam ja osjećala da želim dijeliti, ljubeći kako sam ja osjećala da želim ljubiti. Činilo mi se da sam u obitelji.

Riječi Chiare Lubich ušle su mi u srce kao odjek već neko vrijeme prigušenog govora: Bog je Ljubav. Tu sam ljubav doživljavala u toplim razgovorima s nepoznatim ljudima u redu za ručak, osjećala je kad bih čula kako me zovu po imenu, čitala u očima recepcionarke koja se za mene brinula kao da sam najvažnija od svih. Tri sam godine gajila lijepa prijateljstva nastala iz ovoga iskustva, a da nikad nisam osjetila potrebu susresti se s Bogom. Živjela sam iz ljubavi i to mi je bilo dovoljno. Do preokreta je došlo na Božić 2009. Kao i obično, i te sam godine otpratila baku na ponoćku. Naredne sam se nedjelje probudila sa željom da opet odem na misu, da čujem Isusovu riječ, željela sam da mi On govori. Nakon više mjeseci upisala sam se na tečaj kršćanske formacije. Željela sam se otvoriti Njemu, tražiti odnos s Njim, ali ne sama. Činilo mi se da sama ništa ne razumijem. Zato sam se obratila mojim novim prijateljima. Zajedno se suočiti s formacijom, to je potpuno mijenjalo sadržaj ovoga iskustva i davalо mi snagu da nastavim.

Malo po malo zahvaćala me Božja toplina. Počela sam nalaziti način kako ga učiniti nazočnim u mojoj životu i voditi s njim dijalog. Na Uskrs 2011. primila sam sakramente. Što se promjenilo? Naizgled sve protjeće kao i prije, ali osjećam kako u meni svijetli jedno svjetlo. Sada znam za što želim živjeti, za koga i kako? Znam da mogu živjeti u zajednici – što sam oduvijek željela – i osjećam blizinu braće. Znam dati ime onojtoplini, a osjećam i sreću i radost što sam se otvorila tome imenu koje svakodnevno doživljavam u svojem životu: Ljubavi, Bogu Ljubavi. I znam da je to tek početak! ■

Tražila sam besplatnost, iskrenost i autentičnost u djelovanju i osjećajima, ali se te formalno afirmirane vrijednote često nisu pretvarale u težnju srca...

GENFEST

Od malena su mi se svidala važna pitanja, osobito ona o smislu života. Možda je to zato što su mi roditelji nešto prije moga rođenja izgubili vjeru. Usprkos tome odgajali su me u kršćanskim idealima: pozornost prema bližnjemu, besplatna i bezuvjetna ljubav, bez predrasuda, u bratstvu... Svidalo mi se kad bi mi otac govorio o Isusovu životu. Pričajući o preljubnici iz Evanđelja osuđenoj na kamenovanje i gledajući me napeto šaptao bi mi: "A što je On odgovorio? Tko je bez grijeha neka prvi baci kamen!" Isus je uvijek postupio suprotno mojem očekivanju, a ta je suprotnost bila beskrajno bolja!

Kad sam imala 16 godina odlučila sam sudjelovati na satima vjeronauka u školi. Tražila sam životni smisao, ali nisam znala gdje ni kako. Nešto kasnije, usporedno s upisom na filozofski fakultet počela sam odlaziti u razne volonterske udruge. Tražila sam besplatnost, iskrenost i autentičnost u djelovanju i osjećajima, ali se te formalno afirmirane vrijednote često nisu pretvarale u težnju srca.

Prije 4 godine umro je moj đed. Da bih vratila malo vedrine baki, otpratila sam je na marijapoli, gdje je ona odlazila svake godine. Tada sam proživljavala posebno teške trenutke: upravo

Elena Paganuzzi

Genfest – ostvareno jedinstvo

Poruka Genfesta
umnažala se
posredstvom
društvenih
mreža, a diljem
svijeta mogao se
pratiti prijenos
putem interneta
ili televizijskih
kanala

Prije nekoliko desetljeća velike manifestacije mladih imale su poseban značaj. Sada se svijet promjenio. Porastom mobilnosti mladi mogu doživjeti mnoga vrijedna međunarodna iskustva. Preko društvenih mreža imaju osjećaj da se mogu lako susresti i u ime zajedničkih idealja. Postoji već mnogo susreta i međunarodnih konferencijskih s finalnim dokumentima, ali s malo konkretnog utjecaja na svijet. Kako u tom kontekstu vidite ulogu i značaj Genfesta? Što ta promijenjena situacija traži od Pokreta fokolara?

Nakon 12 godina ovaj su Genfest iščekivali svi u Pokretu. A mladi su odredili godinu Genfesta od 1. svibnja 2012. do 1. svibnja 2013., želeći upravo naglasiti da su jedan i drugi vid dio Genfesta: velika međunarodna manifestacija i kontinuitet u svakodnevnom životu, što oni žive i na internetu.

U poruci za dan obavijesnih sredstava 2011. nalazimo važno Papino promišljanje o velikoj kulturnoj preobrazbi koju uzrokuju nove tehnologije, mijenjajući ne samo način komuniciranja, nego i komunikaciju u sebi. Papa je proveo

IZ INTERVJUA MARIJI VOCE

© Foto CSC (2)

lucidnu analizu mogućnosti i ograničenosti društvenih mreža u kojima mladi žive i pozvao je kršćane da budu prisutni svojom kreativnošću, jer je ta mreža sastavni dio ljudskoga života. Web doprinosi razvoju novih i složenijih oblika intelektualne i duhovne svijesti, zajedničke svijesti, kaže Papa. On također ističe da virtualni kontakt ne može i ne smije zamijeniti izravan ljudski kontakt s osobama na svima razinama našega života.

U to smo i mi uvjereni, a oduševljenje i zalaganje te uloženi napor mnogih da bi došli u Budimpeštu to i potvrđuje. Mladi želježaju za autentičnim odnosima, globalizirajućima reklamama, koji zahvaćaju čitavu osobu. Neporecivo je da se samo u izravnom kontaktu može potpuno doživjeti radoš susreta s drugim, izazov i bogatstvo različitosti, snaga jednoga zajedničkog idealja za koji se zajedno istrošiti... Genfest je jedan trenutak u kojemu se može vidjeti već ostvareno ono jedinstvo i bratstvo u koje ovi mladi vjeruju i za koje se zalažu.

Pokret fokolara se postavlja pred ovaj izazov sa svješću da je dar koji mu je Bog dao, karizma jedinstva, više nego ikad u skladu s pozivom čovječanstva da se vidi i živi kao jedna obitelj, u međuviznosti i solidarnosti, koju ova nova kulturna situacija ubrzava i ističe. Potom treba izraditi forme i metode. Naravno, ovo promišljanje je već počelo i u Pokretu se razvija, kako na globalnoj razini tako i u njegovim konkretnim lokalnim manifestacijama. Mislim da je ovaj Genfest vrlo važan korak i iskustvo koje će nam dati velike poticaje, ne samo kao manifestacija, nego kao fenomen razmjene koji su mladi započeli u pripremama a nastavlja se konkretnim projektima. Nadasve je zanimljivo pratiti to promišljanje zajedno, mladi i odrasli.

(Tünde Lisztovszki/Magyar Kurir)

Dok se u državama što se protežu od Maroka do Bangladeša rasplamsavala islamska srdžba protiv filma što ocrnjuje proroka Muhameda, dok je u susjednoj Siriji buktio rat, Benedikt XVI. je od 14. do 16. rujna posjetio Libanon, 15 godina nakon Ivana Pavla II. koji je zemlju cedrova nazvao "porukom svijetu". Poruka je to mira i uzor suživota na prostoru s malo više od 4 milijuna žitelja, gdje zakon službeno priznaje 18 vjeroispovijesti: 12 kršćanskih, 5 muslimanskih i jednu židovsku.

"Mir vama" bila je tema ovog 24. putovanja Benedikta XVI. izvan Italije. Predstavljajući program putovanja novinarima, vatikanski glasnogovornik otac Lombardi istaknuo je Papinu jasniju želju da bude nazočan u ovoj zemlji kao znak ohrabrenja, nade i mira.

Papa je rekao novinarima da je smisao njegova putovanja poziv na dijalog, na mir, protiv nasilja, na zajedničko traženje rješenja za probleme. Jer "fundamentalizam je uvijek krivotvorene vjere", nasilje nije nikad rješenje sukoba, a kršćani na Zapadu moraju "utjecati na političko mišljenje i na političare kako bi se stvarno potrudili, svim snagama, svim mogućnostima i kreativnošću za mir, protiv nasilja". Za prestanak nasilja u Siriji papa smatra da je važan i rad novinara – prikazivanjem beskorisnosti rata i uvoza oružja.

U tri dana putovanja imao je osam govora, ekumenske i međuvjerske susrete, susrete s mladima i s vlastima i predaju posinodsko apostolske pobudnice Crkva na Bliskome istoku. Na oproštajnom

Libanon uzor suživota

KRŠĆANI I MUSLIMANI ZAJEDNO SU POZVANI
GRADITI BRATSKO DRUŠTVO. PUTOVANJE
BENEDIKTA XVI. U "ZEMLJU CEDROVA"

govoru u bejrutskoj zračnoj luci objasnio je zašto je Libanon uzor suživota čitavom svijetu i potaknuo da i dalje bude prostor gdje muževi i žene žive u skladu i miru jedni s drugima, kako bi svijetu ponudili ne samo svjedočanstvo Božjega postojanja (prva tema bliskoistočne sinode), nego i zajedništva među ljudima, u skladu s temom Sinode, bez obzira na njihovu političku i vjersku osjetljivost.

Obrativši se mlađim muslimanima, okupljenima zajedno s 25 tisuća mlađih kršćana na ravnici Baadba, ohrabrio ih je da žive slogu u jedinstvu s kršćanima, da bi "gledajući vas čitav Bliski Istok shvatio da muslimani i kršćani, islam i kršćanstvo, mogu živjeti zajedno bez mržnje, poštujući uzajamno svačije vjerovanje, kako bi zajedno izgradili slobodno i ljudsko društvo".

Isti taj poziv odjeknuo je u papinim riječima uz molitvu Andeo Gospodnjii. Papa je molio Mariju, Gospu Libanonsku, oko koje se okupljaju kršćani i muslimani, dar mira Siriji i okolnim zemljama. "Zašto toliki užasi? Zašto tolike smrti?" Papu ne zanimaju geopolitika ni ekonomski interesi, nego vapaj mnogih nevinih, kako bi se moglo "gorljivo raditi na izgradnji mira potrebnog za skladan život među braćom, kojeg god podrijetla i vjerskog uvjerenja bili."

Među ključnim riječima koje je papa izgovorio je "bratstvo". "Bratstvo je prethodnica neba", rekao je mlađima. "Neka ljudi shvate da su svi braća", poželio je u Angelusu. Predstavljajući posinodsku pobudnicu pojasnio je kako je "bratsko zajedništvo podrška u svakodnevnom životu i znak sveopćeg bratstva što ga je Isus došao uspostaviti". Ljubav, praštanje, pravednost, obrana ljudskog dostojanstva, sloboda – također i vjerska, želja za demokracijom, to su stupovi na kojima graditi ljudsko društvo. Na to konkretno zauzimanje pozvani su kako kršćani tako i muslimani. ■

Aurelio
Molè

Papa je rekao da je smisao njegova putovanja poziv na dijalog, na mir, protiv nasilja, na zajedničko traženje rješenja za probleme

Svjetlo i vatra

VALERIA RONCHETTI
SLIJEDILA JE CHIARU
OD SAMIH POČETAKA
POKRETA

Brigita
Eterović

Vale Ronchetti:
"Od svake
prepreke treba
učiniti odskočnu
dasku"

Kako govoriti o Vale, kad smo još pod dojmom susreta s njom ovih dana u kojima ju je Bog pripremao na posljednje od njezinih brojnih putovanja? Bile bi potrebne cijele knjige... jer tko može reći da je ne poznaje, a u isto vrijeme i da je uistinu poznaje?" Tim je riječima Maria-Emmaus Voce započela svoj govor na sprovodnim obredima Valerie Ronchetti, jedne od prvih Chiarinih sljedbenica, u dvorani Centra Pokreta u Rimu, 29. kolovoza ove godine.

Potom je nastavila: "Prva skupina osoba koje je Bog

odabrao da slijede Chiaru od samih početaka Pokreta, prava su tajna ljubavi. Tako različite jedna od druge, a u svakoj isto jedinstvo s Chiarom, ista, ustrajna vjera u karizmu, dar Božji, hrabrost u širenju duhovnosti zajedništva, ljubav... Neponovljive su, a istodobno ih je moguće oponašati, jer njihov primjer privlači."

Vale je rođena 1923. u S. Michele dell'Adige, 20 km od Trenta, u kršćanskoj obitelji u kojoj je bilo normalno "razmišljati evanđeoski". Odmalena je pokazivala brojne i različite sklonosti: sport, umjetnost, rano je počela voziti automobil, motocikl. No u doba adolescencije počinje kriza: "Čemu se truditi, učiti, kad je sve užaludno, kad se na kraju umire?"

Sa svojom sestrom Angelellom jedne večeri molila: "Pokaži se, Gospodine, tako jasno, neodoljivo i privlačno, da ti se ne mognem oduprijeti niti te odbiti".

Odgovor Božji nije kasnio. Preko Grazielle, koja je već pozvala Chiaru, ona i sestra dolaze u dodir s novom stvarnošću koja je nastajala u gradu i oduševljeno je prihvaćaju.

Svoj prvi susret s Chiarom Vale je ovako opisala: "Dan nakon susreta s Graziellom, sjela sam na bicikl i ne dodirnuvši kočnice stigla na dogovorenog mjesto u Trento, kod Orlovskih vrata. Predstavili su me Chiari. Prišla sam joj, pružila ruku i izgovorila geslo 'Svjetlo i vatra'. Pogledale smo se i odmah razumjele. Taj trenutak nikad mi se nije izbrisao iz srca. Moj život nije više bio isti. Doista, slijediti Boga nije krepst, jer On sam te privlači!"

Nemoguće je u par riječi sažeti sve bogatstvo, raznolikost njezina života koji je doveo u brojne europske zemlje, ali i na druge kontinente.

Dugi niz godina bila je zadužena za granu redovnica koje prihvacaju duhovnost jedinstva, povjerenio joj je promicanje zajedništva među crkvenim pokretima i udrugama, zračenje karizme u svijet sporta, medija...

Godine 1965. pratila je Lilianu Cosi, balerinu koja je željela postati fokolarina, u Moskvu, na specijalizaciju, u sklopu prvih kulturnih razmjena između milanske Scale i teatra Boljšoi. Kasnije će je povremeno slijediti na turnejama po republikama bivšeg SSSR-a.

Kao po nekom pravilu, uvijek su joj bile povjerene zadaće gdje je trebalo nešto započeti iz ničega. No Vale se nije brinula: "Nije važno da ja znam što treba činiti, dovoljno je da zna Bog", govorila je, iskusivši toliko puta da nove stvarnosti u ovom Djelu Božjem nastaju upravo tako: slijedeći Boga u sadašnjem trenutku i vjerujući u Chiarino nadahnuće. "Drugi će pisati pravila", dodala bi.

Godine 2001., zajedno s Giuseppe Di Giacomom-Peppinom, Vale postaje savjetnica za Srednjoistočnu Europu. U toj funkciji, više je puta posjetila članove Pokreta u Hrvatskoj te u široj regiji jugoistočne Europe.

Imala sam sreću biti uz nju od 2003. do 2008. godine i pratiti je na tim putovanjima. Posjeti crkvenim i javnim ličnostima, veliki i važni skupovi, susreti s ponekad sasvim malenim zajednicama Pokreta,

s najrazličitijim osobama, sve je za nju imalo isto značenje i sve je činila istim žarom. Osobito su me se doimali njeni odgovori na pitanja članova Pokreta. Premda često nije mogla poznavati osobu i situaciju u kojoj se nalazila, pogadala je odgovorom bit problema koji ta osoba nije čak ni izrazila.

Nije se štedjela ni kad je imala već preko osamdeset godina. Satima smo znali putovati avionom, automobilom, pa čak i transibirskom željeznicom. S njom je sve imalo okus božanske avanture, prema svemu je zauzimala stav evanđeoskog djeteta koje se zna radovati i nepredviđenim okolnostima. "Od svake prepreke treba učiniti odskočnu dasku", govorila je često.

Sjećam se jedne zgode s putovanja po Rumunjskoj i Moldaviji 2005. godine. Nakon 20 veoma intenzivnih dana, trebala je nastupiti na jednoj konferenciji s oko 500 svećenika i redovnika. Dok je ulazila u dvoranu, rekla sam joj: "Vjerojatno

si već pomalo umorna, ali ovo je posljednji susret!" Uspravila se i odlučno rekla: "Za mene je kao prvi!"

Od njezinih brojnih, uvijek slikovito i uvjerljivo ispričanih iskustava, osobito me se doimalo jedno. Osamdesetih godina Vale se nalazila u Njemačkoj, u gradiću Ottmaringu. Bijaše to vrijeme kada je trebalo proniknuti u Božji naum nad tim mjestom, razumjeti kako nastaviti ponekad nejasnim putem ekumenskog zajedništva. "Tražeći prosvjetljenje – priča Vale – našla sam se u Augsburgu, u crkvi sv. Petra, pred prekrasnom slikom 'Gospe odrješiteljice čvorova'. Promatraла sam njezine ruke koje su, jedan po jedan, razmršivale čvorove, njezin spokojan izgled lica... Kao da mi je govorila: 'Gledaj Vale, ove ruke ne vide što čine. U tami su. Ne moraju ni vidjeti, jer za to postoje oči. Tako i ti, dovoljno je da vjerno nastaviš ljubiti. Nije važno što ne vidiš, ja vidim i brinem se da plan napreduje!'"

Kroz koliko je takvih "tunela" Vale prošla na svom dugom putu! Sve do onog posljednjeg, ususret Svjetlu koje ne zalazi.

Nakon 2008. godine, naime, ozbiljna dijagnoza i nekoliko operacija prisilili su je da uspori životni ritam. No nije se mijenjao njen stil da bude i dalje svjetlo i vatra. Oni koji su bili pored nje pričaju o dubokim obraćenjima i novom shvaćanju beskrajne Božje ljubavi.

Posljednjeg dana posjetila ju je Emmaus. Zamolila ju je da moli za mlade koji će sudjelovati na Genfestu, želeći "da i oni pronađu svjetlo koje je Vale pronašla susrevši Chiaru". Vale je odgovorila potvrđno i ubrzo zatim zauvijek usnula.

Sada počiva, zajedno sa drugim, već "pristiglim" fokolarinima, na groblju u Rocca di Papa, u zajedničkoj grobnici na kojoj piše Chiari-nim rukopisom: "I mi smo upoznali ljubav koju Bog ima prema nama i povjerovali joj" (1lv 4, 16). Baš kao što su željele prve fokolarine, još u vrijeme rata, kada je svjetlo nove duhovnosti ulazilo u njihove živote, da bi zatim rasvijetlilo mnoge. ■

Vale sa zajednicom u Zagrebu 2005. godine

Gospa odrješiteljica čvorova, slika iz crkve sv. Petra u Augsburgu

Zajednički život je budućnost

IZGRADNJA MIRA ZAHTJEVA ZAJEDNIČKI NAPOR ONIH KOJI GOVORE
SRCU LJUDI I KOJI UPRAVLJAJU SUDBINOM DRŽAVA

www.rtus.ba

Đina
Perkov

Poglavar
kršćanskih
Crkava mole za
mir u Sarajevu

Od 9. do 11. rujna u Sarajevu se održao međunarodni molitveni susret za mir u duhu Asiza pod geslom: "Naša je budućnost živjeti zajedno - Religije i kulture u dijalogu", u organizaciji Zajednice Svetog Egidija, Vrhbosanske nadbiskupije, Islamske zajednice u BiH, Srpske pravoslavne crkve i Židovske zajednice u BiH. To je prvi veliki skup takve vrste u Bosni i Hercegovini nakon rata. Na svečanom otvaranju u sarajevskom centru Skenderija bilo je nazočno oko stotinu poglavara svih vjera i konfesija iz svijeta te političkih lidera i uglednika iz oblasti kulture i javnog života iz više od šezdeset zemalja, kao i mnoštvo od 4 tisuće građana i gostiju.

"Mиру je potrebna potpora srdaca i umova koji traže istinu, koji se otvaraju Božjem djelovanju, pružaju ruke prema drugima", piše među ostalim u poruci Benedikta XVI. koju je pročitao pomoći biskup Rima mons. Matteo Zuppi, a potpisao državni tajnik kardinal Tarcisio Bertone. Papa je u poruci primijetio da je početak mira danas ugrožen dvostrukim rizikom: zlouporabom religije kao povoda za nasilje i negiranjem Boga u ime potpuno sekularizirane vizije čovjeka koji je ponekad u stanju prouzročiti nasilje bez mjere. Učinke tih

dviju negativnih sila na dramatičan su način doživjeli građani Sarajeva u ratu koji je započeo prije dvadeset godina.

Nazočnima se potom obratio predsjedatelj Predsjedništva Bosne i Hercegovine Bakir Izetbegović. Dobrodošlicu u ime duha Asiza zaželjeli su odgovorni za četiri vjerske zajednice: njegova svetost patrijarh srpski gospodin Irinej, reis-l-ulema Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini dr. Mustafa ef. Ceric, nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić i predsjednik Židovske zajednice Bosne i Hercegovine Jakob Finci.

Glasu vjerskih vođa pridružili su se predstavnici lokalne i međunarodne politike - premjeri i predsjednici država - pokazujući kako izgradnja mira traži danas zajednički napor vjerskih vođa kako bi govorili srcu ljudi i političkih poglavara, kako bi vodili zemlje kriterijima pravednosti. Skupu se obratio predsjednik Europskog vijeća Herman Van Rompuy, talijanski premijer Mario Monti, predsjednik Republike Hrvatske dr. Ivo Josipović i predsjednik Crne Gore Filip Vujanović. O teškom iskustvu sukoba kao i načinu izgradnje mira i međusobnog suživota u svojoj zemlji govorio je premijer Obale Bjelokosti Jeannot Ahoussou-Kouadio.

Utemeljitelj zajednice svetog Egidija prof. Andrea Riccardi istaknuo je: "U više od 25 godina hoda u duhu Asiza doživjeli smo kako duhovna snaga gradi istinski mir. To je slaba snaga, koja ne posjeduje oružje ni sredstva, ali stvarna i na svoj način moćna. Religije

mijenjaju čovjeka iznutra, pobuđujući stavove mira."

Drugog i trećeg dana na dvadeset osam panela obrađeno je niz tema kao što su ljubav prema siromašnima kao put ekumenizma, život u velikim gradovima, imigracije, uloga molitve, oživotvorenje Duha Asiza na Dalekom Istoku, Mediteran kao mjesto susreta, Europa i Balkan, nužnost suradnje generacija, odgoj za mir, pluralizam arapskog svijeta, mir kao gradilište svih i za svakoga, obitelj kao temelj društva, ekologija, globalizacija. Raspravljalo se i o Drugom vatikanskom koncilu, dijalogu muslimana i kršćana, te o Sarajevu dvadeset godina nakon početka rata.

Posljednjeg dana navečer upriličena je molitva za mir svih nazočnih poglavara i vjernika raznih religija od kojih su mnogi došli iz raznih zemalja Europe i svijeta.

Tako su kršćani - katolici, pravoslavni, evangelički, anglikanci metodisti, adventisti, baptisti... - molili ispred katedrale Srca Isusova. Najprije su službu riječi imali katolici predvođeni četvoricom kardinala, većim brojem nadbiskupa i biskupa te svećenika, redovnika i redovnica. Kratak pozdrav svim nazočnim uputio je nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić podsjećajući da se nalaze zajedno u Sarajevu okupljeni u ime Isusa Krista.

Muslimani su se okupili na molitvu u Gazi Husrev-begovoј džamiji u srcu Baščaršije, a molitvu je predvodio reisu-l-ulema Mustafa ef. Ceric koji je uputio prigodnu riječ. U Aškenaskoj sinagogi u starom dijelu grada Sarajeva, nedaleko od Careve džamije te katoličke katedrale i pravoslavnog Sabornog hrama okupili su se židovi da poslušaju Božju riječ i mole za mir.

Za budiste i zoroastrijance priređen je prostor za molitvu u dvorištu i unutar Muzeja književnosti i kazališne umjetnosti BiH u starom dijelu grada. Mnogi

posjetitelji bili su zadivljeni pobožnošću i dubokom medijacijom budista koji su molili za mir.

U holu hotela Stari grad na Baščaršiji pripravljen je prostor za molitvu za mir sljedbenika Tenrykia koji su molili uz glazbenu pratnju i stalne pokrete rukama odjeveni u tradicionalne istočnačke nošnje.

Nakon završetka molitava, svi su sa svojih mesta krenuli prema trgu na kojem je održana ceremonija zatvaranja Međunarodnog susreta za mir, gdje su svi međusobno izmijenili pozdrav i zagrljav mira. Na završnoj ceremoniji pročitan je "Apel iz Sarajeva" u kojem se između ostalog ističe kako religije imaju veliku zadaću: govore o Bogu čovjekovom srcu i oslobađaju ga od mržnje, predrasuda, strahova, i otvaraju ga za ljubav. Iznutra mijenjaju muškarca i ženu. Religije mogu naučiti svakog muškarca i ženu kao i sve narode umijeću zajedničkog življenja u dijalogu, međusobnom poštivanju, poštovanju slobode i različitosti. Tako mogu stvoriti humaniji svijet. "Volja je Božja da živimo zajedno u miru! Mržnja, podjela, nasilje, masakri i genocidi ne dolaze od Boga. Molimo neka nas Bog obdari darom mira. Neka taj veliki dar udijeli svijetu i svima nama", stoji u apelu koji su predstavnici vjerskih zajednica predali djeci, a ona veleposlanicima akreditiranim u Bosni i Hercegovini. Uslijedilo je paljenje plamena mira, kojeg su simbolično bakljama upalili predstavnici vjerskih zajednica koji su potom potpisali Apel.

U ime Pokreta fokolara susretu je nazario Paul Lemarié iz Centra za međuvjerski dijalog u Rimu. On je vodio panel na temu "Duh Asiza na Istoku: japanske religije u dijalogu", a svoj je boravak u Sarajevu iskoristio i za susret sa zajednicom Pokreta fokolara. ■

"Ovih dana u Sarajevu smo živjeli milost dijaloga i vidjeli kako stvarati budućnost..."
Mladi čitaju "Apel iz Sarajeva"

Dina Peikov

© Foto SSC (2)

